

Sedma številka literarnega fanzina *Literarna krpanka*, ki pri Kulturnem centru Maribor izhaja že od leta 2013 in je zamenjala kar nekaj urednikov, ima podnaslov

Prihodnost

. K sodelovanju in razmišljanju o prihodnjih časih so bili povabljeni mladi pesniki in pesnice (stari med 15 in 30 let) z vse Slovenije, odzvalo pa se jih je 20, katerih besedila sestavljajo lično knjižico s še bolj lično naslovnico Boštjana Kmetca – drevesni listi nakazujejo na množstvo pesmi, ki jih je prineslo z vseh vetrov, zdaj pa so se na ramenih urednice Nine Medved združile v gosto šelestečo krošnjo.

Urednica v krajšem spremnem zapisu razloži, da je »želela k sodelovanju povabiti čim več nadarjenih pišočih mladih, predvsem takih, ki še niso doživeli kakšne večje literarne objave«, kar ji je tudi uspelo. Glede na razlike v kvaliteti besedil – ki so seveda pričakovane, saj so nekateri avtorji verjetno šele na začetku ustvarjanja – bi bila dobrodošla kakšna informacija o načinu in kriterijih izbora (če je sploh potekal), pa tudi kakšna letnica rojstva za potešitev radovednosti ne bi bil odveč. Sploh če upoštevamo starostno omejitev, ki je bila precej široka – pri petnajstih letih se nekateri s poezijo šele začnejo ukvarjati, nekateri pa imajo pri tridesetem letu že izdano kakšno zbirko ali celo dve. Nabor pesnikov in pesnic je sicer zelo raznolik, od bolj uveljavljenih do čisto svežih obrazov, kar daje Krpanki ravno pravšnjo mero svežine in resnosti obenem.

Formalno prevladuje prosti verz, kar je pričakovano, le pri nekaterih naletimo na izrabljene, neinventivne rime in nerodno zamenjane besedne rede, ki kažejo na to, da bi bilo bolje, če bi se avtorji ali avtorice preizkusili v bolj odprtih strukturah ali pa poskušali v pesniških oblikah poiskati lasten glas. Bolj preseneča in navdušuje vsebina, ki je izjemno raznolika. Čeprav je bila tema predpisana, niti en pesnik o prihodnosti ne razmišlja enako kot ostali. Sarah Marn naslika apokaliptično tehnološko prihodnost, polno hologramov in negotovosti, Nina Vombergar skozi družbenokritične oči slika sedanost in nakazuje, kam nas bo pripeljala, enako energično in malo bolj ironično se tega loti tudi Matic Ačko, ki zapiše: »za božjo voljo – / nehaite objavljati slike svojih otrok / na socialnih omrežjih!« Ariela Herček pa se sprašuje o naši zapuščini (»za sabo želim pustiti nekaj, kar / je vredno več od papirja in / plastike«). Pogosta sta tudi

negotovost in strah, s katerima se spopadajo različno, najbolj uspešni so Nina Kremžar z mitološko obarvano ljubezensko pesmijo o vztrajanju, Monika Kos z veliko optimizma (»Čas bo tekel naprej, / poskrbi, da imaš zavezane vezalke.«) in Nika Štumberger z močnim refrenom »Vse je treba tvegati«. Po drugi strani nekatere bolj od drugih skrbi možnost zamrznitve v času in stagniranja, med njimi Klavdijo Korošec, ki vseeno nagovarja k poskusu napredka, pa Saro Fabjan, ki sooča človeka prihodnosti in človeka sedanjosti (»najbrž nekdo / prav zdajle [...] prav nič / ne razmišlja o tem / kaj bo počel jutri«), če izpostavim nekaj najmočnejših in najbolj zapomnljivih pesniških glasov. V osnovi gre za zelo homogeno zbirko vsakovrstnih pogledov na prihodnost, ki jo prekineta dve sicer kvalitetni pesmi, ki pa se teme ne dotakneta v dovoljšni meri. To sta pesem Kaje Brezavšček, ki meji že na mit ali legendo o lovcu, ki se sooči s svojo usodo, in pesem Eme Odre Raščan, ki upesnjuje biblično zgodbo o Noetu.

Nekje na sredi *Krpanke* pa zasledimo tudi pesem urednice, ki je sestavljena iz verzov ostalih izbranih pesmi, ki so jo najbolj govorile, kar ustvarja lep povezovalni moment med sicer tako svojstvenimi poetikami, hkrati pa dobijo s postavitvijo v nov kontekst verzi še svoje alternativno življenje. Pesem bi sicer prišla še bolj do izraza, če bi bila postavljena na konec, kot nek epilog, po drugi strani pa jo ravno ta umestitev med ostale avtorje in avtorice še bolj zveže z njimi.

Literarna krpanka

tako naslika kompleksno prihodnost, ki se jo da videti na vsaj toliko različnih načinov, kot je različnih poetik.

Informacije o knjigi so dostopne na [spletni strani](#) .

Avtorica: Veronika Šoster

{fshare id=3268}